

POSTANOWIENIE Z DNIA 25 MARCA 2011 R.
SNO 9/11

Przewodniczący: sędzia SN Rafał Malarski.

Sędziowie SN: Jacek Sobczak (sprawozdawca), Wojciech Katner.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2011 r. zażalenia Prokuratora Okręgowego w B. na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 28 grudnia 2010 r., sygn. ASDO (...), o odmowie przyjęcia zażalenia na uchwałę Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 30 listopada 2010 r., oddalając wniosek o zezwolenie na przeprowadzenie badania psychiatrycznego, połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym sędziego X. Y. oraz zatrzymanie i doprowadzenie wspomnianego sędziego na te badania,

postanowił: **u t r z y m a ć w m o c y z a s k a r ż o n e z a r z ą d z e n i e .**

U z a s a d n i e n i e

Uchwałą z dnia 30 listopada 2010 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił wniosku prokuratora o zezwolenie na przeprowadzenie badania psychiatrycznego połączonego z obserwacją w zakładzie leczniczym sędziego X. Y., przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie przygotowawcze o popełnienie czynów z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Uchwałą z dnia 20 listopada 2008 r. Sąd Apelacyjny w A. zezwolił na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej wspomnianego sędziego.

Na wspomnianą uchwałę z dnia 30 listopada 2010 r. Prokurator Okręgowy w B., pismem z dnia 15 grudnia 2010 r., złożył zażalenie. Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2010 r. sędzia Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. odmówił przyjęcia tego zażalenia jako niedopuszczalnego, powołując się na treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2010 r., I KZP 22/10. Na to zarządzenie zażalenie złożył prokurator, zarzucając wspomnianemu zarządzeniu obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 203 § 4 k.p.k. i art. 459 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się całkowicie bezzasadne. Treść wspomnianej uchwały, na którą powołał się Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w zaskarżonym zarządzeniu, jest przekonywająca i niekwestionowana w doktrynie. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko zawarte w tej uchwale, uznając tym samym, iż

zażalenie prokuratora okazało się niezasadne, a argumenty zawarte w jego uzasadnieniu ograniczają się jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu. Nie poddanie sędziego X. Y. obserwacji w zakładzie leczniczym nie tamuje, wbrew stanowisku prokuratora, dalszego postępowania, a zwłaszcza nie uniemożliwia powołania innego zespołu biegłych psychiatrów.